

Дорогий Ярославе Степановичу!

Оце вже який день, після перебування 25 жовтня на урочистостях із нагоди 75-річчя Головної астрономічної обсерваторії, я вечорами, коли вже онуки вляжуться спати, читаю твої «Хроніки постювілейного життя 2011–2015». І попередні «Хроніки...» читав, але ці я сприйняв якось особливо схвильовано, бо глибше пізнав оте твоє шаленство робочих буднів, яке красномовно засвідчує твою одержимість і залюбленість у свою астрономію. Знаєш, я десь і позаздрив тобі, бо ти чи не повсякчасно стоїш на порозі, за яким нерозгадана таїна Всесвіту. А раптом тобі судилося пізнати «парадокс чорних дір»? Визначення цього парадоксу *Стівом Гокінгом* хіба є остаточною істиною? Десь ти виступав із цього приводу, наводив свій текст у «Хроніках» і завершив виступ такими словами: «*Іде пошук істини!*».

А раптом тобі пощастить і ти відкриєш нову екзопланету або джерело і причини гамма-спалахів», або (о, це було б здорово!) дослідити, що ж було в нульовий момент Великого Вибуху. А що, з такою, як у тебе, науковою самовідданістю і зятятістю і це можливе!

Бачу, як ти переймаєшся проблемою кадрового оновлення в своїй науці і в НАН, самокритично оцінюєш і себе, і своє покоління науковців, але я пересвідчився, читаючи і «Хроніки апексного десятиліття», і «Хроніки постювілейного життя», що ти в чудовій науково-творчій формі і твоя енергія, яка пульсує інтенсивно і в науковому, і в громадсько-політичному просторі, потужна. Ти можеш сказати словами Павла Тичини: «*Молодий я, молодий!*»

Закономірно, що ти органічно ввійшов у гуманітарну сферу, бо твоя ефективна і системна праця як Голови

Українського міжнародного комітету з питань науки і культури при НАН України мене, повір – кажу щиро, вражала і захоплювала. А дискусійний клуб «Елітарна світлиця»! Треба ж мати таку внутрішню самодисципліну, таку громадську відповідальність, щоб щомісячно від 1996 року проводити засідання клубу. Не просто проводити, а порушувати, обговорювати актуальні проблеми і наукового, і громадсько-політичного звучання і значення. А журнал «Світогляд»! Ти зумів поєднати на сторінках цього науково-популярного видання природничі науки і науки гуманітарні, стверджуючи їхню взаємодоповнюваність, в багатьох аспектах взаємозалежності як необхідну передумову виявлення наукової істини.

Ти постійно переймаєшся проблемами української освіти, особливо вищої освіти, бо без удосконалення вищої освіти годі сподіватися на поповнення науки здібною молоддю.

Я переконаний: твої «Хроніки...» необхідні не лише тобі заради фіксації своїх діянь, роздумів і реагувань на поточний плін свого, особистісного, часу але і нам – тим, хто хоче знати, як і чим живе, чим переймається, що переживає наш колега, наш сучасник – учений світового визнання. Адже ми тобою, друже, гордимся. Бо ти українську астрономічну науку вивів на світову орбіту і міжнародне визнання.

Вітаючи Тебе з днем народження, я сердечно бажаю доброго здоров'я і бадьорого настрою.

Будь нам, твоїм друзям і колегам, Провідником, а Україні многії і благії літа! ■

Микола Жулинський,
Київ, 28 жовтня 2019 р.

